

The Word - Ukrainian Weekly

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

Рік II. Регенсбург, вівторок 1 січня 1946 Ч. 1. (8)

Америка прийме втікачів

Різдвяний подарунок президента Трумена

Вашингтон. Президент Трумен подав до відома у відповідній інструкції, що США незабаром зможуть прийняти до себе втікачів та вивезених осіб, згідно з в'їздовими американськими przepisami. Цією заявою бажає він дати приклад усім іншим країнам світу, як можна злагодити людську незгоду.

У зв'язку з лопушенням в'їзду до США, мстиме різно переїхати на побут у Новому Світі 39 тисяч втікачів із середньої та східної Єв-

ропи, що перебувають в країнах, окупованих американським військом.

За словами президента, в'їздові візи будуть справедливо розподілені між особами всіх національностей і релігій. При цьому висловив президент надію, що в першу чергу допускатиметься до США єврей.

В американській окупаційній зоні мають бути влаштовані консульські станції в найближчій околиці таборів з втікачами та вивезеними особами, які вирішуватимуть прохання кандидатів на візу та будуть устійювати, які кандидати можуть бути допущені до права в'їзду. З тією метою будуть ліцензовані високосуді, що матимуть управління лавати візу. Видача віз має бути, по аморі, переведена в прирешеному поступованні та з урощенням шляхом. Проте в цьому часі, інші країни матимуть також вилувати в'їздові візи на свої території.

Президент Трумен висловив сподівання, що з початком весни почнуть консульські станції свою діяльність та негайно матиме урхочитись в'їзд до США. Заки будуть поставлені до диспозиції пароплави, доорідній установи Америки мають заявити свою готовність перейняти на себе фінансову гарантію за імігрантів. Це має наступити в посливках або групових «афідавіт». Проте, як заявив президент Трумен, не можна буде для цього дати ніяких транспортних засобів, якщо вони будуть у користуванні американських воєнків, що вертаються до батьківщини.

Різдвяні послання як вияв любови ближнього

РІЗДВЯНІ ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТА ТРУМЕНА

Вашингтон. Підчас традиційної Різдвяної ялинки в саду перед Білим Домом у Вашингтоні президент Трумен відчитав своє різдвяне послання про мир на землі:

«Після того, як ми перемогли наших ворогів», — сказав він, — «ми мусимо включитися до праці, яка перед нами. Ми не сміємо не виконати наших завдань та захтатися в наших постановках. Ми мусимо змагатись, не забудуючи нічого, щоб перетворити в дійсність пророцтво Ісаї! Мечі мають бути, перекуті на рала, щоб знову не повстали народи один проти одного. Ми не знаємо того, чи цей день близький чи далекий, коли держави цього світу стануть державою Божою й мир запанує на віки вічні.

В любові знайде світ заспокоєння своїх терпінь. Я вірю, що взагалі у світі нема такої проблеми, яка не могла б бути розв'язана, коли маємо науку священників, досвід патріотів, візі пророків, — зміст яких знаходиться в словах, що їх сповіщено на горі над озером Генезарет. Я бажав би, щоб світ прийняв ці слова до серця в найважчу для нього годину».

СЛОВА ПАПИ ПІД СВЯТ-ВЕЧІР

Ватикан. У Свят-Вечір Папа звернувся до світу з різдвяним посланням, яке пізніше відчитали по радіо всім кардиналів у різних мовах. Папа закликає всіх людей подякувати Богові, що вони, після шістьох літ війни, знову можуть в мирі святкувати Різдво Христове та ставити потім питання, чи цей мир є вже тепер справжнім миром. Ні, це лише мілявненні часи. Ми переживаємо початкову стадію світового миру. Ніколи досі ті, що прагнували над відбудовою миру, не мали такої важкої відповідальності як тепер. Папа бачить для осягнення справжнього й тривалого миру такі найважливіші дороги:

1. Домагання відшкодувань від переможених країн повинні опиратися на моральних підставах.
 2. Зречення усіх спроб скрізь у світі впливати на громадську думку шляхом цензури й пропаганди. Громадянство повинно бути інформоване шляхом вислоу думки справжніх більшостей.
 3. Усунення тиранії тотальних держав скрізь у світі.
- Папа рішуче осудив у посланні повалені фашистські уряди та сказав: «Ми мусимо навернутися до Бога та до справжнього християнства. Це є єдина дорога до спасіння».

ПОСЛАННЯ АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ

Лондон. У різдвяному посланні до народів Бритійської Імперії, англійський король Юрій VI підкреслює, що багато що треба зробити, щоб увесь світ зміг вповні насолоджуватися миром. У звільнених країнах мільйони людей святкують це Різдво у жалких обставинах, не маючи більш нічого як тільки те, що є необхідним для підтримки їхнього білого життя.

РІЗДВЯНА ПРОМОВА ГЕНЕРАЛА МЕК НЕРНІ

В різдвяній промові до американських збройних сил в Європі генерал Мек Нерні заявив: «Ми маємо перед собою важке завдання: знити німецький воєнний потенціал та одночасно викликати довір'я до демократичних ідеалів». Про американську політику в Німеччині Мек Нерні сказав: «Ощипення від напівців пішло далеко вперед. Тисячі нацистів усунуено з урядових становищ та з промисловості. Старано вибрані ліберальні німці будуть знову допущені до місцевого управління. Перші вільні вибори до громад відбудуться в січні п. р. Дозволено видавати 20 німецьких часописів. Завдання радіо і преси — поширювати демократичну ідею серед німців. В американській зоні в школах вчиться понад 1.650.000 дітей. Швидко відбудуються професійні спілки на демократичних підставах.

Не зважаючи на низькі харчові пр. в нашій зоні нема голоду. Німецьке господарство завмерло, але мусить бути відбудоване до тієї

міри, як вимагатиме того самовистарчалність Німеччини. Продукція та розподіл різних дїбр залежать від вугілля і транспорту. Однак відбудова пошкоджених копалинь та комунікаційних засобів не може наступити впродовж одної ночі.

Прийдеться важко зимувати, бо бракує вугілля для опалення приміщень. Проте зима не буде важчою від зими в тих країнах, що були окуповані Німеччиною».

ІРЛАНДІЯ ДОПОМОГАТИМЕ БЛИЖНІМ

Доблін. Президент Ірландії в своєму різдвяному посланні оголосив, що Ірландія в міру можливости буде допомагати своїм ближнім за кордоном, які голодують і перебувають в нужді та шікресив при тому, що формування

історії народів і людей повинно оператися на справедливості й любови до ближнього.

ДОПОМОГА ДЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДІТЕЙ

Нью-Йорк. П'ятдесят визначних представників християнських церков в Америці у різдвяному посланні закликали американський народ звернутися до Конгресу з проханням допомоги європейським дітям, вилучаючи також країни колишньої осі без різниці на расу, національність та релігію. Сьогодні мільйони європейських дітей жмуть в неопалених помешканнях, яких дахи так ушкоджені, що можна бачити через них зимове небо.

Під цим посланням підписалися також президент робітничих організацій, професійна спілка промислових робітників та американський робітничий союз.

Всім нашим Співробітникам, Читачам, Прихильникам та Дирекції УНРРА в Регенсбурзі

з нагоди

Нового Року

складаємо янайсердечніші побажання.

РЕДАКЦІЯ І ВИДАВНИЦТВО

Московська конференція закінчилася

Москва. Конференція міністрів закордонних справ закінчилася після кількогоднинного нічного засідання в четвер 27. грудня о 4 години вранці. Міністри Бірис і Бевін відлетіли літаками до столиці своїх країн.

В американських та британських колах ви-

словлено по закінченню конференції погляд, що в московських дипломатичних розмовах «осягнуто задобільні висліди та зроблено крок вперед у взаємному зрозумінні трьох великодержав».

Перше звітommлення з московської конференції

(Дана). З конференції міністрів закордонних справ у Москві наслідю в другому дні латинських свят Різдва перше звітommлення, в якому подано постанови про процедуру, що має бути прийнята в рішеннях мирних договорів з Італією, Румунією, Мадяриною і Фінляндією. У цьому звітommленні подано рівнож постанови про відпову праць ради міністрів закордонних справ у Лондоні.

Постанови говорять теж про опрацювання умов мирних договорів з Італією, Румунією, Болгарією, Мадяриною та Фінляндією. Опрацьовані міністрами закордонних справ проекти будуть предложені для одобрення особливій конференції, що має складатися з п'яти членів ради міністрів закордонних справ та з таких членів Об'єднаних Народів, що брали дійсну військову участь у війні. Конференція має відбутися найпізніше до 1 травня 1946 року. Опісля мають опрацювати дослідний зміст мир-

них договорів представники тих держав, що підписали умови звільнення зброї. Ці договори мають підписати представники держав, що братимуть участь у конференції та зміст їх буде поданий до відома іншим членам Об'єднаних Народів. Мирні договори будуть обов'язувати з хвилинною їх ратифікації державами, що підписали умови звільнення зброї.

Спілка постанови великої «трійки» з московської конференції. Далі говориться у звітommленні дослідно: «Заступники міністрів закордонних справ відіполють негайно в Лондоні свої праці на підставі осягнутого процесурального порозуміння на першому засіданні ради міністрів закордонних справ у Лондоні» та «розмови про інші справи ведуться в Москві у приязній атмосфері далі та слід сподіватись, що незабаром буде видане звітommлення про цілість праць трьох міністрів закордонних справ».

Советські домагання від Туреччини?

Москва. У передових советських часописах появилася відкритий лист двох грузинських істориків п. з. «Намі справедливі домагання від Туреччини». У листі висловлене домагання, щоб Туреччина відступила советській республіці Грузії надбережню область над Чорним Морем на відстанку 170 км. з прикордонною твердиною Карс.

Цей лист допущено міністрам закордонних справ США і Великої Британії. В дипломатичних колах викликали советські домагання, висловлені у листі, помітне вражіння. Як міністер Бевін, так і міністер Бірис, разом з їхніми делегатами, зайнялись основним розглядом цього домагання.

Як запевняє агенція Ройтер, ці домагання знаходять в московських дипломатичних колах «поглядову згоду». Вказується на колишню заяву про російсько-арменський Карс та інші арменські області. Карс положений 1740 м над поземом моря над рікою тїєї самої назви в уржайній, добре наводненій плоскорівній при залізничній лінії Ерзерум—Тіфліс. По-

ложення Карсу має важливе стратегічне значіння. Карс належав разом з довільною областю до 1878 р. до Туреччини. Постановою берлінського конгресу перейшов під володіння Росії та належав до неї до 1917 року. 1918 р. прилучено Карс до транскавказької конфедерації, а 1920 року до Арменії. З того часу належить він до Туреччини.

Туреччина вже через питання Дарданелів стала предметом нарад на московській конференції. Советські домагання ще більш актуалізувати та поширювати турецьку точку московських нарад.

У відповіль на советські домагання, висловлені в листі грузинських істориків, відбулось в Анкарі засідання турецьких народних зборів. Підчас засідання заявив турецький міністер закордонних справ: «Ми не маємо ніяких претензій до територій, що належать до інших держав, і ми не відступимо нікому зні п'язі нашої землі».

У зв'язку з цим висадками стає особливо цікавою вістка про вступний перебіг пере-

говорів між Туреччиною та Іраком у справі заістєнення політичних і господарських взаємин, що її подав до відома регент Іраку Абдул Ізілаг. Багдадський кореспондент часопису «Нью-Йорк Таймс» окреслює ці переговори як поступ у зусиллах до отворення стійкого бізнесу мусульманських держав Близького Сходу. Туреччина, Ірак, Іран, Афганістан та Савд-Арабія заклочили між собою несповнаво спільний пакт неагресії.

ГРЕЦЬКІ ЛІВІ ПАРТІЇ ВИСУВАЮТЬ СВОЇ ДОМАГАННЯ

Москва. На руки міністрів закордонних справ, що брали участь у московській конференції, вплинуло письмо від ЕАМ (організації центральних радикальних лівих партій), в якому центральний комітет ЕАМ вказує на політичну ситуацію в Греції. Ця ситуація, на думку ЕАМ, не відповідає передумовам Атлантицької Карти та постановам ялтинської конференції. Письмо закликає, що одобрено монархістично-фашистський банда далі весте безжарно терористичну акцію, так, що в останніх дев'яти місяцях замордували біля тисячі демократів, та одночасно домагється створення в Греції уряду, що відповідає би постановам ялтинської конференції та до якого входили б члени ЕАМ.

Як подає берлінське радіо, телеграма ЕАМ вказує далі на те, що «чужинна інтервенція утруднює демократичний розвиток країни» та що «справді чужинного війська стає невинносною з година на годину». Центральний Комітет ЕАМ звертається до міністрів з проханням дати підтримку створенню «демократичного уряду» в Греції.

ФРАНЦІЯ СКОНФІСКУВАЛА КОПАЛЬНІ СААРУ

Париж. Французька окупаційна влада в Німеччині повідомила, що вона сконфіскувала копальні вугілля в Сaarскій області.

ДО ЧИТАЧІВ І ПЕРЕДПЛАТНИКІВ!

Подаємо до відома громадянства, що надалі Видавництво передплати на тижневик «Слово» не приймає.

За внесону передплату Видавництво надішле інші видання, які приблизно відповідаютимуть владченій сумі.

Тижневик «Слово» провадватиметься лише на оселі в Регенсбурзі.

Дирекція Видавництва

ГЕНЕРАЛ ПАТТОН 'ВМЕР'

Гайдельберг. Генерал Георг Паттон, кол. командувач третьої американської армії, яка багато спричинилася до аліантської перемоги в Європі, вмер у військовому шпиталі в Гайдельберзі внаслідок поранення, яке він отримав 9 грудня під час катастрофи свого авіа-біля Маннгейму.

Генерал Паттон був командувачем 3 американської армії, що всталися перемогами у Франції й Німеччині. Перед тим відіграв він значну роль у північній Африці. Під час зобуття Сицилії Паттон командував 7 американською армією. Після війни його призначено командувачем 15 американської армії. Зі смертю генерала Паттона американська армія втратила не тільки одного з найвидатніших своїх генералів, але також одну з найпопулярніших осіб військового світу.

ПОХОРОН ГЕНЕРАЛА ПАТТОНА

Люксембург. Ген. Паттона поховано, на бажання його близьких, на американському воєнному кладовищі біля Гаму, недалеко Люксембургу біля могили американського воїка, що вив минулої зими в арденських боях.

Останню шану Покійному віддали тисячі маси люксембурзького населення. Безпосередньо за домовиною йшли представники 9 країн: Англії, Люксембургу, Франції, Бельгії, ССР, Італії, Голандії, Чехословаччини та Югославії. Франція й Бельгія виставили почесу-варту. Під час перевозу домовини з люксембурзької станції на кладовище французька батарея дала салют з 17 гарматних стрільб. Під час несення труни кладовищем, американська оркестра грала військовий марш. Після короткої служби Вожді труну з Покійним генералом поховано.

12 ФРАНКІВ ЗА 1 МАРКУ

Париж. Офіційно повідомлено про зниження вартости французького франка. Фунт стерлінгів, що дотепер дорівнював 50 франкам, тепер відноситься до 120 франків. Щодо німецької марки, то вартість її тепер дорівнює 12 Франкам (дотепер 5 франків).

ВІДНАЙДЕНО ТОННУ НІМЕЦЬКОГО ЗОЛОТА

Мадрид. Як повідомляє «Нью-Йорк Таймс», в будинку колишньої німецької амбасаді в Мадриді знайдено майже одну тону золота вартости на 12,5 мільйонів марок. Знайдене золото буде спродоване лікарями до Німеччини та передасться в розпорядження аліантської репараційної комісії.

ПРОДАЖ АМЕРИКАНСЬКИХ ВОЕННИХ КОРАБЛІВ

Вашінгтон. Американський сенат затвердив закон про продаж кораблів, які збудовано для воєнних цілей та які тепер не є потрібними. Ці кораблі мають загальний тоннаж біля 50 мільйонів тонн та вартість їх оцінюють на 1000 мільйонів доларів. Кораблі будуть 90 днів затримані виключно для американських покупців, після чого швидко можна їх буде купувати закордонним купцям.

НОВІ КАРДИНАЛИ

Ватикан. Як повідомило ватиканське радіо, Папа іменував 32 нових кардинали у 16 країн. У Німеччині титул кардиналів літали три єпископи: берлінський Конрад фон Прейзінг, мюнстерський Клемес фон Гален та архієпископ кельнський Йозеф Грінче.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК ФРАНЦУЗЬКИХ ЧАСОПИСІВ

Лондон. Як повідомило лондонське радіо, у Франції загрожую вибух загального страйку часописів, хоч кілька днів тому закінчився страйк часописних друкарень. Представники французьких часописів жадають збільшення об'єму часописів та підвищення їхньої ціни.

БОЛГАРІЯ ТА ЮГОСЛАВІЯ — ОДНА ДЕРЖАВА?

Нью-Йорк. Кореспондент часопису «Нью-Йорк Таймс» у зв'язку з відомостями з Болгарії пише, що є можливість об'єднання між Болгарією й Югославією, внаслідок чого була б створена одна слов'янська держава від Чорного моря до Адріатики. Імовірно, що Болгарія пішла б слідами Югославії й скасувала б у себе монархічний устрій та запровадила б республіканську форму правління.

ВІДПРЕМ'ЄНІ ЦЕРКВИ ВІД ДЕРЖАВИ В ЮГОСЛАВІЇ

Білгород. Як повідомляє «Асошіейтед Прес» з Білгороду, патріарх сербської православної церкви Йосиф заявив, що він не має ніяких застережень проти відокремлення церкви від держави, яке передбачуване проектом нової конституції югославської республіки.

Американський католицький єпископат за порозуміння народів

Вашінгтон. Закінчуючи свою річну конференцію, католицькі єпископи США видали заяву, в якій говориться: «Сучасна хвиля є, можливо, критичним моментом в історії людства. Наш край має право й обов'язок домагатися на підставі справедливости справжнього миру, який би відповідав бажанню людей усіх країн. Ми хочемо співпрацювати з іншими народами для доброго миру. Можливо, що під час війни, було важко остаточно розв'язати багато питань, але тепер ми мусимо глянути зміло в очі подіям. Народи на землі опановані різними ідеологіями. Явне визнання цих різниць є передумовою щирої співпраці для миру на підставі всестороннього зрозуміння справедливости. Ми не сміємо чинити насильства над правами жадного народу, жодної групи, жодної одиниці. Ми знаємо, що демократія не менше доросла до важких завдань миру, як і війни».

Обвинувачення проти СС-організації 3 нюрнберзького процесу

Нюрнберг. Останнього дня нюрнберзького процесу (25-ий день, 20-го грудня) перед роз'язною перервою читано дальше обвинувачення проти СС-ів. Американський прокурор ствердив, що вся СС-івська організація брала участь у програмі концлагерів. У Німеччині є під цю пору коло 750 тисяч СС-ів, які повинні стати перед судом за свої злочини. На суді зачитано листа Гімлера до Герінга; лист цей свідчить про жадливо-вельдське використання сил полонених. В згаданому листі Гімлер пише, що 36.000 полонених виконало в січні 1944 р. коло 9 мільйонів робочих годин. З інших листів Гімлера виявляється, що СС-и вибирали між жіночими в'язнями концлагерів тех жертви до публичних домів. Під час перших місяців інвазії в Нормандії 12-та СС-панцерна дивізія дала наказ розстрілювати аліантських полонених. СС-и розстріляли тоді 64-ох аліантських воїків, між якими були тех ранені. СС-івська організація відіграла в нацистській Німеччині дуже визначну роль в приготуванні нападної війни. В зайнятій Німеччині Австрії та Чехословаччині ця організація брала особливу участь. Під час війни з Советами СС-и мали завдання вбивати комуністів і жити під претекстом «боротьби проти партизан». Під час

перших 3-ох місяців походу на Схід, СС-и вбили як «партизан» 38.000 людей в балтійських державах і на Білорусі. Підсудні Ріббентроп, Гесс, Кальтенбруннер, Завкель, Нойрат, Зайс-Інкварт і Борман займали в СС-івській організації визначні становища.

Того ж дня зачитано на суді тех документи про злочинну роботу гестапо. З советських документів, доставлених на процес у Нюрнберзі виявляється, що на Білорусі гестапо вбило около 41 тисяч людей, в Литві около 136 тисяч.

Підсудний Кальтенбруннер останнього дня процесу дальше не брав участі в ньому. Його, як ми вже повідомляли, перевезли до лікарні і лікарі оцінюють стан його здоров'я як критичний (новий вилів крові в мозку).

Німці масово закупають Міжнародний Трибунал у Нюрнберзі листами, в яких домагаються, щоб Герінга і його товаришів з лави обвинувачення возити в кайдках як левих звірів по знищених німецьких містах. Нехай, мовляв, вони наочно переконаються, до чого вони довели, Німеччину, а для півельного населення буде те нагода до помсти проти цих злочинців.

Свої дальші праці зачинає Міжнародний Трибунал в Нюрнберзі 2-го січня 1946 р.

Лондонські наради закінчилися

Лондон. Після місячних інтенсивних нарад у Лондоні підготува комісія Об'єднаних Народів закінчила свою працю. Представники 51 народу знову зійдуться 10 січня в Лондоні на повних зборах Об'єднаних Народів. Під час прийняття, яке влаштував на закінчення наради голова підготовчої комісії, британський міністер Філін Ноель Бекер заявив, що Об'єднані Народи мусять бути справжнім світовим урядом, бо в іншому разі вони не сповнять свого завдання. Таку саму думку висловив перед тим британський міністер закордонних справ Ернст Бевін. В своїй промові Ноель Бекер заявив далі, що Організація Об'єднаних Народів мусить мати свій відділ в Європі. При цьому відділі повинні співпрацювати регіональні урядові ставці Об'єднаних Народів, передусім уряди здоров'я, транспорту, прохорчування та сільського господарства — під керівництвом постійного уповноваженого для Європи, щоб допомогати хворому континенту.

Президент Трумен призначив колишнього

міністра закордонних справ Едварда Стетініуса головним представником США при Світовій Організації Безпеки. Крім нього, виступають як представники США: вдова президента Рузвельта Елеонора Рузвельт, член демократичної партії сенатор Коель та член республіканської партії сенатор Ванденберг. Якщо на нарадах буде присутнім міністер закордонних справ Бірне, то він головуватиме над американською делегацією.

Підготува комісія Об'єднаних Народів створила спеціальну підкомісію, щоб розв'язати питання, яке з сорока американських міст буде осідком Об'єднаних Народів. Ця підкомісія прибуде літаком до США, щоб на місці вибрати осідок цієї організації. Остаточний вибір буде оголошений в січні на повних зборах Об'єднаних Народів. Вже відомо, що осідок цієї організації буде в східній частині США.

Підготува комісія Об'єднаних Народів на одному з останніх засідань угадила важливе питання мандатних країн — Сирії, Палестини та інші.

Розподіл репарацій

Париж. Аліантська репараційна конференція після шоститижневих нарад у Парижі видала постанову про розподіл репарацій. США і Велика Британія одержать кожна по 28 відс. вартости майна, 16 відс. одержать Франція й 28 відс. буде розділено між Бельгією, Голандією, Люксембургом, Чехословаччиною, Югославією, Данією, Норвегією, Грецією, Канадою, Австрією, Новою Зеландією, Південною Африкою, Індією й Египтом.

Розподілені репараційні вартости становлять 75 відс. наявних репараційних вартостей західної Німеччини і німецького майна за кордоном, за винятком таких країн, як Болгарія, Фінляндія, Румунія, Малярщина й східна

Австрія. Решта 25 відс. індустриальних цінностей в західних окупаційних зонах Німеччини належать ССРР і Польщі, на підставі постанов у Потсдамі. Крім того, ССРР і Польща одержать німецьке закордонне майно в названих вище східноєвропейських державах.

США, Канада й Південна Африка добровільно відмовилися від своєї частини німецьких торговельної флоту та німецьких фабричних устатковань. Ця частина німецького майна, що внаслідок цього факту залишається вільною, буде розділена між іншими репараційними претендентами, за винятком ССРР і Англії.

Довкола проблеми уряду Франка

Париж. Комісія для зовнішніх справ французьких конституційних національних зборів внесла до цих зборів пропозицію, щоб закликати Велику Триїку видати спільну заяву проти режиму Франка. Комісія пропонує зрівнати дипломатичні зносини з Еспанією Франко. Крім того, ця пропозиція передбачає надання права азилу для еспанських республіканців та визнання еспанського еміграційного уряду, представник якого має прийти до Франції найближчим часом.

Нью-Йорк. У зв'язку з надісланою урядом у Вашингтоні й Лондоні порадкою французького уряду про зрівняння дипломатичних зносин з урядом Франка та визнання республіканського еспанського уряду в Мексичі, «Нью-Йорк Таймс» пише: «Тут йдеться про одну з найважливіших зовнішньо-політичних дій нового уряду де-Голля. Тому ця пропозиція заслуговує на найбільшу увагу. Є багато підстав, чому широкі кола підтримують намір про зрівняння дипломатичних зносин з режимом Франка. Як останній в Європі фашистів-

ський уряд, уряд Франка є аномалією в післявоєнному світі, запереченням усього того, за що ми боремося та предметом огиди для всіх тих, що пиять свободу й демократію. Ані американський, ані британський уряди не роблять таємниці з того, що вони відносяться із зневагою до режиму Франка. США і Велика Британія підтримують ще дипломатичні зносини з Еспанією. Франція має з нею обмежені зносини, а Росія переважно не має ніяких. Немає сумніву в тому, що світ був би кращим, коли б Франко не був при владі. Це мусить бути справою еспанського народу, привести свій дім до порядку. США повинні застосувати свою моральну й матеріальну силу до того, щоб привести до скорого уступлення еспанського уряду, а тим самим уступити пляму з політичної карти, не загрожуючи мирові».

Москва. Міністри закордонних справ, присутні на Московській Конференції, одержали телеграму від генерального секретаря Світового Союзу Професійних Спілок, який домагається в імені 70 мільйонів членів союзу зрівняння дипломатичних зносин з урядом Франка. В телеграмі говориться: «Робітники усього світу домагаються заяви трьох міністрів закордонних справ, яка спонукала б уряд Франка до уступлення».

Лондонський «Таймс» передає за московськими часописами, що основною метою російської політики є виключення всякої можливости повтореного нападу на Советський Союз та знищення останніх решток націонал-соціалізму й фашизму звернення генерального секретаря Світового Союзу Професійних Спілок займає передові місця в советських часописах і в звітомлених московських радіо.

ПРОЕКТ ЗАСТОСОВАННЯ АТОМОВОЇ ЕНЕРГІЇ

Вашінгтон. Голова сенатської комісії в справах атомової енергії підготував проект закону про контролю атомової енергії. Цей проект передбачає, що атомова енергія мусить бути застосована для підвищення харчевого стандарту та зміцнення світового миру.

Усякі нові матеріали про розбиття атомів, згідно з цим проектом мусять бути передані п'ятичленній комісії, яку визначить президент.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА КОМІСІЯ В БЕРЛІНІ

Берлін. До Берліна пими днями прибуде чехословацька комісія, щоб заступати там інтереси своєї країни. Таким чином вперше в Берліні буде мати своє заступництво мала держава. Дося мали там свої заступництва тільки великі держави.

ГОЛАНДІЯ ПОГОДЖУЄТЬСЯ ВЕСТИ ПЕРЕГОВОРІ З ІНДОНЕЗІЙЦЯМИ

Гага. Голандський міністер колоній проф. Люгеман заявив у голандському парламенті, що Голандія погоджується вести переговори з Індонезійцями. Голандський прем'єр Шермергорн у супроводі міністра колоній та заступника міністра закордонних справ виїхав до Лондону, щоб обговорити індонезійське питання. В цих переговорах братиме також участь і генеральний губернатор Індонезії др. Губерт ван Мук.

ПРИСУД НА ПРОЦЕСІ ВОЕННИХ ЗЛОЧИНЦІВ У СМОЛЕНСЬКУ

Москва. Російський військовий суд у Смоленську засудив сімох колишніх членів СС, за терористичні акти, що вони їх вчинили на території міста Смоленська в час німецької окупації, на кару смерти через повішення. Присуд негайно виконано. Інших трьох обвинувачених засуджено від 10 до 20 років в'язниці.

ПОЖЕРТВА ВІД ЖИДІВ НА ВІДБУДОВУ КАТОЛИЦЬКИХ ЦЕРКОВ У ГОЛАНДІЇ

Лімбург. Як повідомляє єпископський ординаріат у Лімбурзі, жидівська громада в Мастріхті передала католицькому єпископові в Рормунді гроші в сумі 1,5 мільйона гульденів, що вона їх збрала на відбудову зруйнованих під час війни католицьких церков у Голандії. Цією пожертвою жиди висловили свою подяку голандським католицям за їхню ввічливу оборону жидів під час окупації й панування нацистів.

АРЕШТОВАНО КОМЕНДАНТА КОЛ. КОНЦЕНТРАЦІЙНОГО ТАБОРУ В МАВТГАВЗЕНІ

Міндельгайм. В Міндельгаймі арештовано колишнього коменданта концентраційного табору в Мавтгавзені, Віктора Целлера. Целлера підвав та арештував шеф поліції в Міндельгаймі на підставі стегоного листа, що був розісланий по усій Баварії. Арештований мав при собі зфальшовані документи на чуже ім'я, які стверджували, що він належить до осіб, які зазнали великих втрат від війни.

НІМЕЦЬКІ СПРАВИ

ВИСЕЛЕННЯ НІМЦІВ З МАДЯРЩИНИ

Будапешт. Мадярський уряд опублікував закон про виселення усіх мешканців держави, що говорять по-німецьки. Цього закону віддає до 500.000 осіб. Дотеперішні закони стосувалися лише незначної частини населення, що говорять по-німецьки.

АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ

Вашингтон. Як повідомляє «Міттельбаєріше Цайтунг», Американський Релігійний Комітет для допомоги й відбудови висів прохання до президента Трумена, про дозвіл на виселення одяжі й взуття для населення Німеччини, що бідує. Передбачається ці предмети віддавати в розпорядження німецьких допомогівих організацій. Директор Комітету підкреслює в своєму проханні, що допомоги потребують мільйони осіб, які були примушені залишити свою батьківщину на сході Європи й живуть тепер у різних частинах Німеччини, не маючи ні помешкання, ні харчів, ні одягу.

КОЖНИЙ НАЦІСТСЬКИЙ ЗЛОЧИНЕЦЬ БУДЕ ПОКАРАНИЙ

Франкфурт. Військове Правління американської окупаційної зони повідомляє, що усі провинні й злочини, які вчинили підчас нацистського панування німці або особи іншої національності, що не належать до Об'єднаних Народів, будуть розглядатися німецькими судами, якщо ці вчинки, згідно з німецькими законами є каральними.

Це розпорядження дає можливість притягати до відповідальності й карати тих осіб, що вчинили злочини в ім'я нацистської партії, але були амнестовані або уникнули покарання в іншій спосіб. Таким чином притягнеться до відповідальності таких осіб, які втілювали, що, коли вони не вчинили нічого проти Об'єднаних Народів та їх членів, їм нічого не грозить. Це відноситься передусім до нацистів, що вбивали або мордували противників нацистської партії, або привласнювали майно своїх ворогів та не були покарані за свої злочини, бо вони стояли під охороною партії. Тепер цих злочинців будуть судити на підставі німецьких законів.

МАЙБУТНЄ ТРАНКТУВАННЯ НАЦІСТІВ

Мюнхен. На останніх зборах ради трьох країн окупаційної американської зони, схвалено проєкт закону про трактування нацистів та їхнє покарання. Цей проєкт має затвердити ще Військове Правління й баварський уряд. Досі американські військові суди розглядали злочинні нацистів, які вчинили вони супроти інших народів. Як виникає з проєкту, мають тепер карати тих німців, що вчинили злочини на німцях. Новий закон передбачає особливо суворі заходи проти осіб з тяжкими провинями в той час як деяким обтяженим не буде вповні закрита дорога отримання назад громадських прав. Кожен випадок буде розглядатися індивідуально та кожному обвинуваченому дається можливість оборони.

Нацисти мають бути поділені на три групи. Перша група — це особи найбільш обтяжені політично, як агенти, мілітаристи. Вони будуть покарані суворо але справедливо. Не будуть мати права виборити, бути обраними, не видно їм буде займати публічних урядів, бути власниками підприємств, бути вчителями, вчитися на високих школах тощо. Усе їхнє майно буде вжито для відшкодування осіб, що потерпіли від нацистів.

До другої групи належатимуть особи, що також тяжко обтяжені політично, але будуть мати злагіднюючі обставини. Вони так само як перші будуть покарані, але будуть мати нагоду себе реабілітувати.

Обі ці групи будуть зареєстровані в поліції та мусять голоситися щомісяця до місцевої поліції на рефевірку.

До третьої групи належатимуть прихвостні партії, які будуть платити збільшені податки та відшкодування

ЗАЯВА ПОЛЬСЬКОГО АМБАСАДОРА В США

Вашингтон. Польський амбасадор у США проф. др. О. Янче заявив на пресовій конференції, що Польща буде домагатися трикратного посядання земель, які віддано їй на потаємській конференції від уряду. Це буде одним розв'язанням німецького питання та відшкодуванням за втрати нанесені Польщі у цій війні. Територія, що знаходиться під польською управою охоплює Штетин, землі на сході від Одрі й Нісою до чехословацького кордону та частину східної Прусії.

Підчас прийняття у президента Трумена, амбасадор др. Янче підкреслює, що його уряд ставить головною ціллю мир, свободу, відбудову й незалежність. Відповідаючи йому, президент Трумен висловив переконання, що традиційна польсько-американська приязнь тепер ще більш зміцнилася, в наслідок жертв, які понесла Польща у цій війні.

З'їзд українських письменників в Ашаффенбурзі

Заходом тимчасової управи МВР-у (Містечкий Український Рух) відбувся в Ашаффенбурзі в дні 21—23 грудня з'їзд українських письменників членів МВР-у.

Після відкриття з'їзду зачитано доповіді про українські світоглядні шукання в літературі, про стилі сучасної української літератури на еміграції та доповіді від окремих літературних течій та напрямів. Члени тимчасової управи МВР-у здали звіт з дотеперішньої діяльності, після чого присутні письменники ухвалили статут і програму діяльності МВР-у. В з'їзді брали участь майже всі визначні українські письменники на еміграції. З'їзд відбувся в таборі УНРРА «Я Гарда». В часі з'їзду відбулося декілька літературних вечорів українських письменників і поетів членів МВР-у.

Всестудентський Установчий З'їзд у Мюнхені

З ініціативи студентських організацій Мюнхену, Інсбруку та студентських референтур Плятлінгу та Регенсбургу у вересні м. р. створено тимчасовий всестудентський ініціативний комітет, який зв'язався з існуючими студентськими організаціями та провів підготовчі праці по скликанню Всестудентського Установчого З'їзду.

На Всестудентський Установчий З'їзд, що відбувся в Мюнхені 25, 26 і 27 грудня прибуло 28 делегатів, що заступали 1356 студентів у 12 товариствах. Серед них були також представники з Австрії та Франції. Як виникає з справоздання ініціативного комітету, на його руки до 1. грудня передано анкети 777 студентів, з них 24 відс. жінок. 414 студентів — початкувачі і 72 на закінченні. 129 репресованих німцями, 25,6 відс. студентів студіюють медицину, 17,5 — техніку, 7,9 — філософію, 5,9 — фармацію, 5 — право, 4 — дентистику, 3,7 — ветеринарію, 3,6 — теологію і 2,6 — природничі науки.

Літературний вечір для студентів у Мюнхені

Після закінчення праць першого для Всестудентського Установчого З'їзду в Мюнхені, влаштовано для делегатів та гостей літературний вечір, в якому взяли участь українські письменники Мюнхена, Авсбургу, Регенсбургу та Інсбруку.

Із вступним словом про стан української літератури на чужині виступив літературознавець доц. Г. Личевський, який визначив численність та різноманітність її жанрів та представив запитові учасників вечора.

Молодий поет Юрій Балко, автор збірки «Близьке і далеке», яка вийшла нещодавно в Авсбурзі, прочитав кілька віршів з цієї збірки. Різноманітність тематики, багатість у мотивах характеризували усі поезії, які він відчитав. У зачитаних віршах Юрія Буряківця відчувається певне філософічне забарвлення і пов'язання особистих почуттів з громадськими мотивами. Микола Скеля відчитав де-

на з'їзді широко обговорено дотеперішню працю окремих студентських організацій та ініціативного комітету. Після того схвалено статут Центрального Еміграційного Союзу Українського Студентства з тимчасовим осідком у Мюнхені. Делегати, присутні на з'їзді, заслухали також реферати «Завдання академічної молоді в сучасну пору», «Зміст праці в студентських організаціях» та в справі допомогової акції, після яких відбулася жива дискусія.

Після обрання редакційної комісії для опрацювання остаточних резолюцій, праця з'їзду була поділена на три комісії: методичної праці, студійної й фінансової. Заслухавши відповідні реферати комісії прийняли резолюції, які були передані редакційній комісії і після обговорення схвалені пленумом з'їзду. Закриваючи з'їзд, голова його підкреслює вагу цього з'їзду в повсякденному житті українського студентства.

З'їзд одержав багато привітань від різних осіб та організацій і груп.

кілька віршів і дві новелі «Андрій» про нещасливу любов студентки і «Зустріч» про людину, що вертається з чужини на рідну землю. Прочитана Вол. Крижським новела «Христіна», сповнена любовних переживань та авантюристичних пригод, нагадує сценарій фільму. Зворушливі, хоч подекуди і позбарвлені внутрішньої ці, але написані з любов'ю поезії Марти Балтоської — відзначалися ніжністю та ширістю висловів та образів. З великим успіхом пройшов виступ байкаря Івана Маніла, який продемонстрував ряд оригінальних, повних живого гумору байок і жартівливих епіграм на себе та на інших учасників вечора. Вечір закінчився вітанням веселої новелі Ю. Балки «Бездержавний студент».

Надзвичайно тепла зустріч, яку влаштувало студентство письменникам, не дозвільє безперечно успіху їхнього творчого виступу.

Освіта — запорука кращого життя

В пошуках за близькими та знайомими, довелось мені об'їхати чимало таборів та осель, в яких зібралась більша або менша кількість наших людей. Яна річ, що як кожного, так і мене цікавили не лише особисті справи, але й загальні. Інтересувало мене і те, яке зацікавлення серед наших людей освітою та наукою. І дивна річ, що лише одне більше згрупування наших людей відповідало старому оповіданню про наших воїнів, які, не встигнувши прийти до касарні, вже питали де «чубова команда».

Лише в меншості таборів довелось мені побачити оте наше старе бажання та стремління до науки і освіти. Куди лише там не заходив, бачив скрізь одну і ту ж картину — усі старі і малі вчилися і працювали над собою. В деяких таборах нажалі цього не було видно. Мимоволі повставало питання, чому це так? Може не має людей, що могли б чомусь нав-

чити, що могли б поділитися своїм знанням з іншими?

Так думаючи і шукаючи відповіді на ці питання, пішов я до Регенсбургу, де прийшов до переконання, що причина полягає в чомусь іншому, бо тут знайшов і інституції і людей, які працюють і думають над тим, як би свої знання передати іншим.

Попає а тут до Українського Технічно-господарського Інституту і тут довідався, що вже існують ряд курсів, які ведуться та керуються силами Інституту і то не лише в Регенсбурзі, а і в інших місцевостях, та що вони радо вислушать лекторів туди, де збирється достатня кількість слухачів, чи вислушать докладну програму того чи іншого курсу.

Я довідався тут, що вже розроблені докладні програми таких курсів: Практичної радіотехніки, шоферських курсів, для будівельних асистентів, землемірних асистентів, будівельно-

дорожніх асистентів, електромонтерів, миловарства, гарбарства та кушнірства, автомеханіків та креслярських курсів на Інженерному факультеті, пасічного курсу для початкуючих, пасічного курсу для інструкторів, лікарських респин для початкуючих та II і III ступня, молочарства, сироварства, птахівництва, крільництва, чотирихмісного курсу загального хліборобства на зразок зимової школи на агрономічно-лісовому факультеті. Все це курси, які дадуть знання й фах, який не одному пригодиться б чи тут, чи там, де його доля закине в майбутньому.

Крім того розробляються програми таких курсів: Городництва, тепличного городництва, плення рослин маток та бджіл, швидників та хвороб бджіл і їх поборювання, свинарства, риболовства, садівництва, консервації та переріби садівниці та городовини, технічних рослин, винарства і багато, багато інших.

Тут же довідався, що вже давно відкриті вилли на середній фаховій школі, так звані технікуми: садівничо-городничо-пасічний, лісовий, фармацевтичний, землемірно-впорядчий, хатнього господарства (спеціально для дівчат), ветеринарного зоотехнікума, агротехнікума, але на жаль треба ствердити, що лише на огни випало стільки слухачів, що можна було почати науку (ветеринарний зоотехнікум в Карльсфельді).

Дути курси англійської мови. Все не говорять, що при бажанні можна набрати знання.

Тож, в Рідній землі, тоб то в ді, в які чоловік найбільш зв'язується з рідним краєм і думає про своє майбутнє, хай кожен подумає та використає можливості придбання знання і нехай не забуває, що за вечного двох невечних дають.

ЦЕНТРАЛЬНЕ УМІСЬКО-ДОПОМОГОВЕ БЮРО В ЛОНДОНІ

У Лондоні почало працювати Українське Допомогове Бюро, що повстало з ради Українсько-Американського Допомогового Комітету та Українсько-Канадського Допомогового Фонду. Лондонське Бюро ставить собі завдання співпрацювати з державними установами, які займаються справами втілки, в ім'я українських допомогівих комітетів, нести моральну й матеріальну допомогу українським втілкачам та координувати всі допомогові заходи. Тимчасовим головою Бюра є сотник канадської армії П. Панчук, а секретарем Е. Фролік.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРУКОВАНИЙ ЧАСОПИС

У Швайнфурті появилася новий український тижневик «Неділя», який друкується латинськими черенками з огляду на тимчасовий брак українського шрифту. Перше число вийшло з датою 23 грудня на двох сторінках. У редакційній статті цього числа під заголовком «На Дорогу» пише «Неділя»: «Неділя» повільється під спільною видавничою фірмою пресових органів обидвох сусідніх таборів вивезених осіб у нашому місті польського і литовського. Це буде для нашої праці повсякчасною «приталкою», що тут на чужині, знайшовшись в однакових умовах поруч інших національних груп і народів, маємо укладати свої взаємини з ними так, як того вимагає добре ім'я і честь українців та дух нової дійсності, що дозволяє вирити в свідчій крамні наше, народів і людства взагалі».

«Неділя» бажаємо якнайкращих успіхів у праці.

УКРАЇНСЬКІ ВОЯКИ В ПОЛЬСЬКІЙ АРМІЇ

Як повідомляє «Неділя» з Швайнфурту, польські воїни української національності, що перебувають в Лондоні заснували свою окрему організацію, яка ставить своїм завданням дбати про інтереси всіх українських воїнів у польській армії. Організацію очолюють М. Бура — як голова, С. Яворський — як секретар, та Ю. Сальський і М. Опаренко — як члени управи. Організація має приміщення у Бюро Союзу Українсько-Канадських Воїнів.

«СОЮЗ УКРАЇНОК» У ФРАНЦІЇ

«Українець у Франції», український часопис у Парижі, інформує, що в столиці Франції засновано «Союз Українок». Це товариство має зайнятися культурно-освітньою працею серед емігрантських мас українського жіноцтва у Франції.

УВАГА!

Хто має українську машинку до писання та погодиться передрукувати на воскових у себе вдома підручники, просимо заявити Видавництву «Слово», (10 бльон, кім. 205).

Permittd by authority of Military Government, November, 1945
 Regaue Koleria. — Вийде Спілка «Українське Мистецтво», кооператива з обл. порукою в Регенсбурзі. — Адреса Редакції й Адміністрації: Регенсбург, Нойффарплаг 14. П. Satz und Druck: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg, Kumpfmühler Straße 11.

Найкращу приємність другові зробиш, пославши йому серію багатокольорових рідв'яних листівок, мал. художниці Галини Мазепи з святочини та новорічними побажаннями, а

Найкращий подарунок під ялинку — це Українсько-англійський словник.

В. ЗАХАРКОВА

Накладом видавця Михайла Борецького який придбати можна в кожному Українському Представництві та в Управах Таборів. Також повідомляємо, що Управі таборів чи інші установи можуть придбати словник для комісового продажу із значною знижкою.

Адреса: Регенсбург, Унтере Бахгассе 2/II, Михайло Борецький. Райони, що не мають ще словника зовсім, просимо повідомити нас.

Р О З Ш У К И:

Брата Марчана Антона, рідних та знайомих — Марія Яцинич, Регенсбург, адм. «Слово». (1-2)

Петришина Олесю — мати Анна Петришина Ноймаркт, Дурхгангслегер, Баварія. (1-2)

Лазаревич Тараса — мама Лазаревич Степанія. Регенсбург, Ріхард-Вагнерштр. 8. (1-7)

Василя та Онуфрея Данилишина — Григорій Данилишин Штраубінг, Казернегасе, блок 3. (1-1)

Андрушко Романа, Куріляка Михайла і Білка Михайла — Андрушко Іван. Укр. табір, Штраубінг. (1-1)

Лубошкіну Марію з дочкою Людмилою з Вінерройштата — Лубошкіні Леоні. Гайтінг бай Мюнхен, Гошп. 2002. (1-1)

Сина Карпенна Миколу — Карпенко Михайло, Гайтінг бай Мюнхен, Гошп. 2002. (1-1)

Брагу Івана — Карпенко Михайло, Гайтінг бай Мюнхен, Гошп. 2002. (1-1)

Друзів та знайомих — Березецький Володимир, Регенсбург, Гінтер дер Пфавеншміде 5/IV. (1-1)

Синів Євгенія та Володимира — Шербань Максим, Алтдорф бай Ландсгут, Укр. лагер № 1. (1-1)

Михайла Рауша, Богдана і Ярослава Ковчила — Кордуба Антоніна, Корнберг бай Вебра, Крайс Касель, Укр. лагер УНРРА. (1-1)

Чоловіна — Олена Шیان, Рісе 112 1/2, Пассая. (1-1)

Морозова Павла — батьки Іван і Наталія Морозови, Авгсбург, Укр. табір, (Зоммерказерне) блок 3. м. 6. (1-1)

Братів: Спільника Гриця і Миродана Жука — Спільник Василь, Регенсбург, Крайцгоф. (1-1)

Сина Валентина Штикало — Степан Штикало, Ашафенбург «Лагаре». (1-1)

Миколу Максимовича Герасимова — теща, теща і Наля, Регенсбург, адм. «Слово». (1-1)

Василя Таранця — батько й мати Миколи Герасимова, Регенсбург, адм. «Слово». (1-1)

Михалевиця Ярослава і Овучького Дмитра — Михалевиц Іван, Регенсбург, Оселя, блок 6. м. 149. (1-1)

Олену Рудню та Логіна Петра — Ковалішин Степан, Байройт, Міттельштр. 12/II бай Фобель. (1-1)

Андрія Долпатинського та його рідню (останньо Блюден) — Маруся Кадуля, Ніцертравлінг, пост Обертравлінг, Баварія. (1-1)

Сина Свічара Володимира — Йосиф Свічар, Алтдорф, бай Ландсгут 1. Укр. лагер. (1-1)

Брата Панаса Теодора — Марія Панас, Алтдорф бай Ландсгут 1. Укр. лагер. (1-1)

Ярослава Данилишина — Василь Данилишин, Мюнхен, Фойштр. 4. П. (1-1)

Знайомих зі Стрия — Попівський Павло, Мюнхен, Амеленштрассе 73. III. (1-1)

Знайомих — Баріла Омелья, Регенсбург, адм. «Слово». (1-1)

Брата Івана Заковоротного і рідних Заковоротних — Ольга Петрунчук, Регенсбург, Обермістерштр. 9. а. бай Брюшпін. (1-1)

Олесю Дубин — вуйво Микола, Регенсбург, адм. «Слово», О. Дереш. (1-1)

Кривних та знайомих — Кушніна Михайло, Ноймаркт, укр. табір, барак 15. (1-1)

Рідних та знайомих — Лозинський Іван, Ноймаркт (Опф), Дурхгангслегер. (1-1)

Теплого Семена, мужа, Теплого Василя, Миколу і Михайла синів. Теплого Юрка швагра — Тепла Текля, Ашафенбург, Камп Логаре. (1-1)

Карпу Богдана останньо Бранденбург, магістр Казиміру Богдана, останньо у Віні — др. Глишко Роман, Мюнхен Карльсфельд УНРРА лагер Дахаерштр. (1-1)

Юрія Голуба — Голуб Марія, Регенсбург, адм. «Слово». (1-1)

Рідних і знайомих з Карпатської України — Керестіль Іван, Ноймаркт, Дурхгангслегер(Опф). (1-1)

Рижого Юрія і знайомих — Рижка Марія, Обертравлінг бай Регенсбург, бараки. (1-1)

Саранчука Юрія, та Гайдука Анатолія — Саранчук Нікіфор, Аугсбург, табір Зоммерказерне. (1-1)

Брата Вишньовського — К. Дмитро, Фюссен. (1-1)

Сина Кочергу Івана — Кочерга Дмитро, Авгсбург, Зоммерказер. (1-1)

Дружину Чопей Явдоху — Чопей Микола, Ноймаркт, Опф, укр. табір. (1-1)

Мачула Федіра — Мачула Грицько, Штраубінг, панцерказерне Д. П. 5. (1-1)

Стефана Фірна — інж. І. Луцишин, Ашафенбург, Легардеказерне. (1-1)

Дружину Марію і сина Василя Поваренко — Іван Поваренко, Штраубінг, Укр. табір. (1-1)

Дочку Галю — Груня Губа, Штраубінг, Укр. табір. (1-1)

Сестру Катерину Чернихівську з чоловіком Тарасом — Василь Яшко, Нітенау, крайс Родінг. (1-1)

Дружину Марію і сина Богдана — Іван Богдан, Вамберг, укр. табір. (1-1)

Тяча Володимира — Крушельницький Володимир, Мюнхен, Карльсфельд. (1-1)

Брата Ярослава і п. Стефку Жураківську — Граб Омелья, Геттінген, Вюртказерне. (1-3)

Ярослава Юліяна Рогатинських — рідня, адм. «Слово». (1-3)

Камінського Едварда, останньо Влень і знайомих, з Кречовень — Головатий Володимир, Яуф, бай Грірберг, Марктштр. 25. П. (1-1)

Сина Тольчинського Євгена — Тольчинська Віра, Фюссен укр. табір, 6. 75. УНРРА. (1-1)

Марію Пшчиню — муж Пшинець Петро, адм. «Слово». (1-1)

Варчана Омельяна — родичі Варчак Ілля, Байройт, Принц Леопольдказерне, укр. сектор 8. 115. (1-2)

Синів Емануїла і Степана, останньо в Калтенкірхе — о. Квандіницький Ярослав, Яуфен, об Нінденбургштрассе 221/2. (1-1)

Гуля Левна — родичі Гуль Омелья, Байройт, Принц Леопольдказерне, сектор 13/59. (1-3)

Мотя Пискарьова, Регенсбург, адм. «Слово», розшукує племін. (1-2)

Брата Музична Стаха — Михайло Музичка, Регенсбург, Штатенгоф 8. (1-1)

Сина Шляра Євгена — Шляр Василь, Яухдорф 47, ібер Кауфбеврен. (1-1)

Жінку Розалію Яневич з племінницею Ангеліною Павлішек — Федір Яневич, Мюнхен, Фрайман ДП. Центр СС-казерне, блок. В. IV. м. 15. (1-2)

Найваїяна Олександра, дирек. ПСК. — Найваїко Євген, Новий Ульм, Райнгартказерне, блок «Ц», мешкання 66. (1-2)

Дорно, Михася, Ліда Луцишин, Соля Прасічка, Степан Шарчук — подайте вістку про себе. Залізник О., Мюнхен, Карльсфельд, УНРРА, табір, барак 14/21. (1-2)

Кривних і знайомих — Осип Лаза, Регенсбург, Крїмгільштр. 11. (1-1)

Мужа Івана і синів Миколу і Леоніда — Михайлова Олександра, Швайнфурт, табір Гінденбургказерне. **Хто знає про долю або місце перебування Глоби Льва з Крем'яна**, хай дає вістку про себе. Залізник О., Мюнхен, Карльсфельд, УНРРА, табір, барак 14/21. (1-2)

Синів: Василя, Бориса, Миколу, Івана і Йосипа Філько — Шкромла Марія, Ландсгут, Легобільштр. 12. 15/23. (1-5)

Уцішків: Владко! Дай знати про себе. Просить хтось, хто ще не забув. І. Зол. (1-3)

Володимира, що перебував в Скаржеску-Камянім і рік тому у Браїславі, просить подати адресу до редакції — мама і Йовка. (1-1)

Синів: Василя, Бориса, Миколу, Івана і Йосипа Філько — Шкромла Марія, Ландсгут, Легобільштр. 12. (1-1)

Станіслава Дзювру, (останньо в Ессені) — Дзювру Петро з дружиною Надією, Аугсбург, Зоммерказерне, укр. табір, бл. IV, м. 47. (1-4)

Інженера Волошина Ярослава, знайомих — Черник Микола, Ландсгут, Ніпермаерштр., укр. табір. (1-4)

Брата Кондрачука Івана Романовича — Кондрачук Василь, Бамберг, Полештрассе, табір. (1-2)

Батьна Качмара Михайла, стрійка Піку Якова, друзів та знайомих Хто знає би про їх долю подайте вістку на адресу: Качмар Іван, Мюнхен, Карльсфельд, вонлагер, Дахаерштрассе ч. 68, блок I мешк. 19, укр. табір. (1-2)

Свою рідню — Романюк Іван і Микола, Мпронія Микола і Анна, Верделюк Василь і Параска, Поповича Василя, Дося і Дмитро — Романюк Петро, Карльсфельд, бай Мюнхен, укр. табір. (1-4)

Др. Михайла і Романа Дозорського — Антонія Дозорська, Бад Вірісгофен Парк Готель, крайс Міндельгайм. (1-2)

Зенна Білоросюк або його товаришів, що були з ним в Ахені — брат Анатолій Білоросюк, Обертравлінг ч. 23. (1-2)

Балабаніву Марію, Тетяну, Наталію і Віктора, Самборського Петра та Адамчика Петра сповістити на адресу: Балабанів Григорій, Новий Ульм, Райнгартказерне, блок Ц, мешкання 66. (1-2)

Дочку: Кравченко Марія та Поліну — батько Кравченко Олександр, Штраубінг, укр. табір. (1-1)

Синів Богомол Миколая і Володимира — батько Богомол Олексій, Штраубінг, укр. табір. (1-1)

Сагайдаківських Євгена, Миколая і Олексія — О. Віталій і Віра Сагайдаківські, Ноймаркт, Дурхгангслегер. (1-3)

о. Віталій і Віра Сагайдаківські просять усіх знайомих написати на адресу: Ноймаркт, Дурхгангслегер. (1-1)

Чоловіна Квасюка Мелодія та сестру Розуу Марину з сином Олегом — Квасюк Віра, Дінгольфінг, Волдештрассе, гаус Дрешлер. (1-1)

Чоловіка Кучму Мирослава — Кучма Корнелія, Дінгольфінг, Волдештрассе, гаус Дрешлер. (1-1)

Кабанцівих Лілію, Василя та Сашка мати Ніна Вуколовна, Шарф, Ландсгут, Клеонмюллерштр. 43. (1-1)

Брата Тихого Івана, (нар. 1901) — Володимир Тихий, Регенсбург, Оселя, блок III/47. (1-4)

Дружину Трусович Поліну та доньку Трусович Раїсу — Трусович Онисим, Новий Ульм, Укр. табір, блок Д, мешк. 55. (1-2)

Менцінську Олену, Марію, Анф і Кубракі і Нагіті, Люлвісбург, лагер, Люйтгольцказерне. (1-2)

Матір Євгенію, братів: Богдана і Тараса Гутів, швагра Григорія Шудрака, знайомих: Гачевич Анну і Мельвєнського Михайла — Шудрак Софія, Регенсбург, укр. оселя, I блок, м. 14. (1-2)

Брата Говоруна Сергія — Говорун Петро, Мюнхен, Дахаерштр. 9. Укр. Червоний Хрест. (1-5)

Шафранського Богдана — дружина Марія Шафранська, Мюнхен, Дахаерштрассе 9/II. (1-5)

Шевчука Тодя (від в'язня перебував біля Мюнхена) — Підгірний Ілдрон, Мюнхен — Карльсфельд УНРРА, табір 95-278, блок 15/23. (1-5)

Уцішків: Владко! Дай знати про себе. Просить хтось, хто ще не забув. І. Зол. (1-3)

Володимира, що перебував в Скаржеску-Камянім і рік тому у Браїславі, просить подати адресу до редакції — мама і Йовка. (1-1)

Синів: Василя, Бориса, Миколу, Івана і Йосипа Філько — Шкромла Марія, Ландсгут, Легобільштр. 12. (1-1)

Станіслава Дзювру, (останньо в Ессені) — Дзювру Петро з дружиною Надією, Аугсбург, Зоммерказерне, укр. табір, бл. IV, м. 47. (1-4)

Протопопова Юрія, шукає рідня, Регенсбург, оселя. (1-2)

Хіа Михайла і Овїньюка Григорія (останньо Ашерсегебен в Тюрінгії інж. Керичинський Василь з дружиною Евою. (1-2)

Манівського Миколу з Оксаною розшукує рідня, Маківська Ольга, Штраубінг, укр. табір, блок 3/70. (1-3)

Похиль Харитина, Івана і Петра — Похиль Катерина, Зімбах (Ін), Ванголагер. (1-1)

Боднара Тараса — родичі: Роман і Марія Боднар, Алдгергаузен 45. Кр. Фрайзінг, Баварія. (1-4)

Миколу Душку (нар. 18. XII. 1912). Регенсбург, адм. «Слово». (1-3)

Зіменна Івана, Шербину Степана, Гахова Семена та Конопенка Олександра — Зайців С. Розенгайм, Інштр. 43, кімн. 22. (1-1)

Дмитра Глинку (ур. 1929 р.) — батько Василь Глинка, Укр. табір Штудтгарт. (1-1)

Рубінгера Володимира (ур. 1917 р.) — батько Рубінгер Лев, Мюнхен, Укр. Установа Опіки, вул. Розенгайма, а. (1-3)

Хто знає, що сталося з п. Анною Мох, з дому Іванців, останньо в Райхенбергу — відомість до адм. «Слово» для Данила Мох. (1-1)

П. Басараба Романа, п. Андрійович Ольгу — Павлівський Ярослав, Реген (Гільфскранкенгаус). (1-2)

Василя та Ганну Ушенко, Ніну та Бориса Коровичів — Колесник Андрій, Регенсбург, адм. «Слово». (1-2)

Сина Миколу Костюка (нар. 1914) — Теодор Костюк, Байройт, Бернекерштр. УНРРА — Кранкенгаус. (1-3)

Хомин Теофілія і Дачкевич Михайла — Хомин Іван, Пассая, Седанштр. у Робаків. (1-2)

Циганіна Анатолія (останньо Бременфюрте) — мати, Нюріберг, Фюртерройцунг, барак фабрики Л. Гольб. (1-3)

Знаєнна Миколу — Знаєнко Сергій, Штраубінг, Казернештр. бл. 2, мешк. 53. (1-2)

Катерину А. Жеребнову (Луданова) — Луданов Андрій, Ландсгут, лагер Регірунгсбойле, мешк. 53. (1-3)

Брата Петра Мисана, що працював з дружиною у Мекленбурзі — Кальтенгоф — Паранька Романік, Гейзенгаузен Н. Баєра беі Ландсгут, Шульштр. 45. (1-1)

Березенка Йосипа Мефодієвича, Журавська Катерину Феодосієвну та Францожона Миколу — Ватрак Гр. Ів. Розенгайм, Укр. Ком. Інштр. 46. (1-1)

Знайомих: Крутуху Стефана, Шкурта Андрія, Черкугу Павла, Сенчуру Лялю — Ковалів Сергій, Бамберг, Цінкінверт 15. (1-2)

Сестру Анну Дюбан — Кухарська Володимира Ашафенбург, ДП. Камп Лагардеказерне. (1-1)

Дмитра Петилія — Михайла Кухарський, Ашафенбург, ДП. Камп Лагардеказерне. (1-2)

Сестру Марію Давидовську, Ягінчука Юліяна і рідню Сакалюків — Ярослав Давидовський, Ашафенбург, ДП. Камп, Лагардеказерне. (1-2)

Кривних та знайомих — Керичинський Роман, Ашафенбург, ДП. Камп, Лагардеказерне. (1-1)

Сестру Марину Демедюк — Катерина Рользюска, Ашафенбург, ДП. Камп, Лагардеказерне. (1-3)

Шаповал Пилип — синів: Миколу (1913 р.) і Михайла (1921 р.) Фільсбург, Грісгойзер. (1-2)

Стеткевич Іларій — сина Ярослава (1926) Фільсбург, Грісгойзер. (1-3)

Іван Бондар Бондарівський — Кіру Володимирівну Порохівську, Фільсбург, Грісгойзер. (1-2)

Анеля Верло, Болеків — Г. Паранюк, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок С IV-ї поверх. (1-2)

Хто знає про місце перебування мого брата Шевченка Івана, останньо Обер — Рамштадт, Гессен, Штадтсбахлагер, хай подасте на адресу: Шевченко Федот, село ...-се Розенгайм. (1-3)

Стеткевич Микола і Параня — Марію Родецьку, Марію Бойко і знайомих, Фільсбург, Грісгойзер. (1-2)

Слонський Василь — рідних і знайомих, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок Б. III. 29. (1-2)

Василя Причину — Ковалішин Ілько, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок Б. III. 29. (1-1)

Місьна Мошончука і Крайського Михайла — Крайський Іван, Мюнхен, Фрайман, блок Б III. 21. (1-1)

Батьна інж. Остапенна Олесю і матір Остапенко Ольгу — Остапенко Валентин. (1-1)

Тайзу Торган — Торган Дмитро, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. Б III. 29. (1-1)

Сестру Лисавету Ксьондзин, Мошкун Марію і Степанського Володимира — Ксьондзин Володимир, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок Б III. 4. (1-2)

Дочку Ірину і Ганю Кляоп — Володимир Кляоп, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок Б III. 21. (1-2)

Швагра Махтея Семеновна — Семенов Михайло, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, блок Б III. 21. (1-2)

Сина Володимира — Осачук Михайло, Авгсбург, Зоммерказерне, блок I/110. (1-5)

Брата Степана — Петро Ткачук, Авгсбург, Зоммерказерне, бл. I/110. (1-5)

Знайомих — Волошук МIRON, Авгсбург, Зоммерказерне, блок I/100. (1-2)

Сина Івана і дочку Олександрю — Тетяна Парасенко, Авгсбург, Зоммерказерне, блок Б. 5/2. (1-2)

Сина Івана Тарана — Уляна Давиденко, Мюнхен, СС-казерне, бл. Б 5/13. (1-2)

Дочку і зятя Недельницьких Катерину і Володимира — Еременко Ірина Петрівна, Мюнхен, СС-казерне, бл. Б. III/23. (1-5)

Лазарів Михайло, Сина Івана і Тимчука Михайла — Тимчук Микола, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. Б III/29. (1-1)

Сина Бондаренко Аркадія (1924 р.) — Бондаренко Семен, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. Б мешк. 11. (1-2)

Дружину Віру і дітей: Івана, Ніну і Валочерську Федір, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. Б, кім. 11. (1-2)

Парахняк — МIRON Тачук і Татей Довалеса, Мюнхен, Фрайман, СС-казерне, бл. С 4. (1-2)

Кравчука Івана — Грпа Тимко, адм. «Слово». (1-1)

Вовна Василя — Горбач Степан, адм. «Слово». (1-1)

19 грудня в залі Української харчівні (Унтере Бахгасе 2), під час Свят-миколайського вечора, була загублена золота обручка з камінями. Шановний знахідник хай поверне знахідку за відповістю нагороду до адміністрації «Слово».

УВАГА!
З технічних причин усі друки Спілки «Українське Мистецтво» виходять без кількох українських літер.

УВАГА!
Подемо розіску оголошеня, що вміщуються в українському тижневику «Слово».

1. Для установ, підприємств, учбових та інших закладів:

сторінка	800 P/M
1/2 сторінки	400 P/M
1/4 сторінки	200 P/M
1/8 сторінки	100 P/M
1/16 сторінки	50 P/M

2. Оголошення про розшуку з розрахунку 50 пфенігів за слово за один раз вміщення в газеті.

Адміністрація.